

Beredvillighed til at gaa med til en saadan Kommission. Jeg staar paa et lidt andet Standpunkt, idet jeg mener, at der intet er til Hinder for, at vi kunne prøve de nye Veje uden at behøve at nedsætte en Kommission, akkurat ligesom vi i 1899 som Forsøg gennemførte denne Lov. Men jeg erkender, at der ikke er saa forskrækkelig langt mellem disse to Standpunkter, om man ikke vil begynde, før man nedsætter en Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal, eller om man vil begynde straks. Jeg synes, at dette Spørgsmaal har trængt sig saa stærkt frem i Forgrunden, at det er baade forsvarligt og nyttigt at begynde øjeblikkelig, og derfor have vi stillet vore Forslag frem til Drøftelse. Jeg beklager, at hverken det ærede Udvalg med den ærede Ordfører i Spidsen eller den højtærede Minister har beskæftiget sig med disse Forslag, i andet Fald kunde der maaske have været Mulighed for, at vi kunde have talt os til Rette, men de have jo ikke været særdeles villige til at gaa ind paa at drøfte de Tanker, som vi have søgt at faa udtrykte i Ændringsforslagene Nr. 41—46 eller 34—35. Men da det nu lader til, at man alligevel vil være med til at fremme disse Tanker i en Kommission, siger jeg, ligger der os overordentlig lidt imellem, og jeg skal ikke opholde mig derved.

Jeg skal kun sige til den højtærede Minister, at jeg fik ikke Svar paa det Spørgsmaal, jeg i Gaar rettede til ham, om han vilde være med til at faa denne Kommission nedsat i denne Samling. Den højtærede Minister sagde, at Dag og Time kunde han ikke sige. Det forlangte jeg heller ikke. Jeg forlangte hverken Klokkeslet eller Dato, men det, jeg forlangte, var et bestemt og klart Svar af den højtærede Minister, om man kunde vente i indeværende Samling at se Forslag fra Ministerens Haand om Nedsættelse af denne Kommission. Thi, som jeg sagde i Gaar, der er jo givet et Løfte af den højtærede Landbrugsminister, men hvis det ikke er Hensigten at fremsætte et Forslag om denne Kommission i indeværende Samling, kan jeg ikke tillægge Planen den Værdi, som hvis jeg faar Løfte herom, for det er jo ikke sikkert, at jeg ser den højtærede Ministers elskværdige Ansigt derovre til Efteraaret, og det er ikke sikkert, at hans Efterfølger har den samme Opfattelse af dette Spørgsmaal, som den nuværende Landbrugsminister har. Derfor vilde jeg gerne ved et Løfte fra Ministeren have

Sikkerhed for, at vi ville se et saadant Forslag i indeværende Samling.

Den højtærede Minister vilde ogsaa gerne tage Hensyn til det, der er skrevet i Betænkningen om, at de Mænd, der udnævnes til Formænd til Landbokommissioner, skulde være Mænd, der havde Interesse for Landbruget, men det, jeg ønsker, er, at der skulde staa: for det „mindre“ Landbrug. Der er nu een Gang en Forskel mellem de Folk, der have Arbejdsgiverstandpunkt, og dem, der se paa Sagen fra et Arbejderstandpunkt. Der er Forskel paa dem, der se med humane Øjne paa dette Spørgsmaal, og dem, der se derpaa med de Øjne, som en større Arbejdsgiver naturnødvendigt maa se med. Jeg ønsker kun, at den højtærede Minister vil tage det Folk, at de Folk, han udnævner til Formænd for disse Kommissioner, blive Folk, der have Interesse for det mindre Landbrugs Udvikling, thi det er det, det drejer sig om i dette Tilfælde.

Jeg anførte i Gaar et Eksempel paa, hvorledes det var gaaet i en enkelt Sag. Jeg har her et lille Spørgsmaal at stille til den højtærede Landbrugsminister om Gennemsnitslaanet til de i Sorø Amt oprettede Husmandsbrug. Jeg ser nu her, at Gennemsnitslaanet er 4,411 Kr., men jeg bliver dog vistnok nødt til at spørge den højtærede Minister, i hvilken Udstrækning denne Kommissions Formand — det er væsentlig ham, jeg henholder mig til i denne Sag — har benyttet den Bestemmelse, der findes i den gamle Lov om, at hvor Egnens Jordpris er særlig høj, kan man gaa ud over de 5,000 Kr. Jeg nærer den bestemte Opfattelse, at Landarbejderne, Husmændene, mene, at man skal holde sig indenfor Lovens Ramme, og derfor har denne Landarbejder, som den højtærede Minister omtalte i Dag og jeg i Gaar, jo ogsaa søgt i sit Andragende at holde sig indenfor denne Ramme. Den højtærede Minister misforstod vist dette Andragende noget, idet han talte om, at Mandens Formuesforhold ikke var saa godt i Orden. Jeg ved blot, at han af Forsigtighed kun havde normeret sin Besætning til 400 Kr., men det kommer ikke hans Formue ved. Hans Formue — jeg har ikke Oplysningerne ved Haanden, da jeg har leveret dem til den højtærede Minister — var vist nøjagtigt 622 Kr., og hvis det er rigtigt — det beder jeg den højtærede Minister undersøge — vilde der ikke være noget i Vejen for, at hans Laan kunde gaa op til 6,000 Kr.